

Ἐπίκαιρο

Ἡ ἐμφάνιση στίς Μυροφόρες (Ἀνάσταση)

«**Χριστός ἀνέστη**», παιδιά! Σαραντα μέρες μετά τό Πάσχα, μέχρι τή γιορτή τῆς Ἀνάληψης, οἱ χριστιανοί δέν ἀνταλλάσσουν ἄλλον χαιρετισμό παρά τό «Χριστός ἀνέστη!» Αὐτός, λοιπόν, θά εἶναι καί ὁ δικός μας χαιρετισμός ὅλες αὐτές τίς μέρες.

«**Χριστός ἀνέστη!**», εἶναι τό πιο χαρμόσυνο ἄγγελμα, γιατί μᾶς βεβαιώνει ὅτι ὁ Χριστός μας εἶναι Θεός, ἀφοῦ νίκησε τόν θάνατο.

«**Χριστός ἀνέστη!**», εἶναι ἡ πιο μεγάλη χαρά, γιατί διαλαλεῖ τή νίκη κατά τοῦ θανάτου.

«**Χριστός ἀνέστη!**», εἶναι τό πιο ἐλπιδοφόρο μήνυμα, γιατί ἀφοῦ νικήθηκε ὁ θάνατος εἴμαστε βέβαιοι πώς οἱ νεκροί μας δέν χάθηκαν, ἀλλά κάποια μέρα ὅλοι θά ἀναστηθοῦμε.

«**Χριστός ἀνέστη!**», οἱ πιστοί δέν χορταίνουν νά τό λένε, νά τό ψάλλουν, νά τό τραγουδοῦν!

Μήπως ξέρετε, παιδιά, ποιοί ἄκουσαν πρῶτοι τό μήνυμα γιά τήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας; Οἱ μαθήτριές Του, **οἱ Μυροφόρες**.

Ἄς θυμηθοῦμε τά γεγονότα μέ τή σειρά.

Ὁ Χριστός μας σταυρώθηκε καί πέθανε πάνω στόν Σταυρό τήν ἡμέρα τῆς Παρασκευῆς. Δύο μαθητές Του, ὄχι ἀπό τήν ομάδα τῶν δώδεκα, ὁ **Ἰωσήφ** καί ὁ **Νικόδημος**, ζήτησαν ἀπό τόν Πιλάτο τήν ἄδεια νά πάρουν τό σῶμα τοῦ Ἑσταυρωμένου. Ἡ ἄδεια τούς δόθηκε. Μέ πολύ σεβασμό καί ἀγάπη κατέβασαν τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ ἀπό τόν Σταυρό, τό τύλιξαν σ' ἓνα καθαρό σεντόνι καί τό τοποθέτησαν μέσα σ' ἓνα καινούγιο μνήμα. Κύλησαν ἔπειτα μιά μεγάλη πέτρα γιά νά κλείσουν τό μνήμα, πού κατά τή συνήθεια τῆς ἐποχῆς ἦταν μιά σπηλιά λαξευμένη σέ βράχο.

Ἀπό κοντά παρακολουθοῦσαν τά γεγονότα οἱ μαθήτριες τοῦ Χριστοῦ: ἡ **Μαρία ἡ Μαγδαληνή**, ἡ **Μαρία τοῦ Ἰακώβου**, ἡ **Ἰωάννα**, ἡ **Σαλώμη** καί ἄλλες γυναῖκες. Οἱ μαθήτριες δέν ἐγκατέλειψαν καθόλου τόν Χριστό μας. Καί στόν Γολγοθᾶ ἦταν μαζί Του, καί τήν ταφή Του παρακολούθησαν ἀπό κοντά. Κι ἀμέσως μετά, πῆγαν καί ἀγόρασαν ἀρώματα, γιά ν' ἀλείψουν μ' αὐτά τό σῶμα Του, σύμφωνα μέ τά ἰουδαϊκά ἔθιμα. Τήν ἄλλη μέρα ὅμως ἦταν **Σάββατο, αὐστηρή ἀργία** γιά τούς Ἰουδαίους. Ἔπρεπε, λοιπόν, νά περιμένουν νά ξεμερώσει ἡ μεθεπόμενη μέρα.

Ἀπό τήν ἄλλη μεριά, οἱ ἐχθροί τοῦ Χριστοῦ, οἱ ἀρχιερεῖς καί οἱ φαρισαῖοι παρουσιάζονται μπροστά στόν Πιλάτο καί τοῦ λένε:

- Ἐκεῖνος ὁ πλάνος ὅσο ζοῦσε εἶπε ὅτι μετά ἀπό τρεῖς μέρες θά ἀναστηθεῖ. Δῶσε ἐντολή, λοιπόν, νά φρουρεῖται γιά τρεῖς μέρες ὁ τάφος Του. Φοβόμαστε μήπως οἱ μαθητές Του κλέψουν τό σῶμα Του καί ποῦν στόν λαό ὅτι ἀναστήθηκε ἀπό τούς νεκρούς.

- Ἐχετε φρουρούς στή δική σας ἐξουσία, τούς εἶπε ὁ Πιλάτος. Στείλτε κάποιους ἀπ' αὐτούς νά φυλάγουν τόν τάφο.

Πραγματικά, ἔστειλαν ἀμέσως φρουρούς, γιατί δέν μπορούσαν νά ἡσυχάσουν. Σφράγισαν μάλιστα τόν τάφο μέ **κέρινες σφραγίδες**, γιά νά μή μπορεῖ κανεὶς νά τόν ἀνοίξει.

Ἀλλά τί μ' αὐτό; Σάν πῆρε νά ξημερώνει ἡ Κυριακή, **οἱ στρατιῶτες φρουροῦσαν πιά ἄδειο τάφο!** Ὁ Χριστός βγήκε ἀπό τό

μνημα, χωρίς νά Τόν πάρει κανείς είδηση! Πώς τό κατάλαβαν οι φρουροί; Ένας **δυνατός σεισμός** έσεισε τόν τόπο καί ένας **άγγελος** κατέβηκε από τόν ουρανó. Τó βλέμμα του ήταν σάν άστραπή καί τά ρούχα του λευκά σάν τό χιονί! Αútós κύλησε τή μεγάλη πέτρα πού έκλεινε τόν τάφο καί φάνηκε ότι ήταν άδειος. Οί φρουροί τρομαγμένοι έφυγαν τρέχοντας. Πήγαν στους άρχιερεΐς καί τούς τά είπαν όλα.

Καταλαβαίνετε πόσο ταραχτήκαν, πόσο αναστατώθηκαν οί άρχιερεΐς. Καλοϋν άμέσως σέ συμβούλιο τούς πρεσβυτέρους. Άλλ' άντί νά όμολογήσουν τό λάθος τους, άντί νά παραδεχτοϋν ότι ό Χριστός πού σταύρωσαν νίκησε τόν θάνατο, τί κάνουν; **Δωροδοκοϋν τούς φρουρούς**, τούς δίνουν πολλά χρήματα, γιά νά διαδώσουν στόν λαό ένα ψέμα.

- Πείτε ότι οί μαθητές τοϋ Ίησοϋ ήρθαν τή νύχτα καί έκλεψαν τό σώμα Του, ένω έσεΐς κοιμόσασταν.

Μά δέν θά τούς τιμωροϋσε ό Πιλátος, αν άκουγε ότι κοιμόντουσαν τήν ώρα τής ύπηρεσίας τους; Κι έπειτα, ήταν δυνατό νά τούς πήρε ό ύπνος τήν ίδια ώρα όλους μαζί καί κανείς νά μήν κατάλαβε τίποτε; Κι άκόμη, πώς είδαν ότι οί μαθητές έκλεψαν τό σώμα τοϋ Ίησοϋ, άφοϋ δηθεν κοιμόντουσαν;

Τούς καθησύχασαν, ώστόσο, οί άρχιερεΐς καί οί πρεσβύτεροι. Άναλαμβάνουν αυτοί νά πείσουν τόν Πιλátο. Έτσι συμφώνησαν οί φρουροί, πήραν τά χρήματα κι έκαναν ό,τι ακριβώς τούς είπαν οί έχθροί τοϋ Χριστοϋ.

Στό μεταξύ, τό πρωί τής Κυριακής, πρίν καλά καλά χαράξει, κατευθύνονται πρós τόν τάφο τοϋ Χριστοϋ οί μαθήτριές Του. Δέν άντέχουν άλλο νά περιμένουν. Θέλουν νά φτάσουν τό γρηγορότερο κοντά στόν αγαπημένο τους Διδάσκαλο, νά Τοϋ προσφέρουν **τά μύρα τής άγάπης τους**. Στόν δρόμο συζητοϋν τή άξεπέραστη δυσκολία πού θά αντιμετώπισουν: «Ποίός θά μετακινήσει τή μεγάλη πέτρα πού κλείνει τόν τάφο;».

Ήταν πολύ βαρεία. Είδαν μέ τί κόπο τήν κύλησαν ό Ίωσήφ μέ τόν Νικόδημο. Αύτές θά τά καταφέρουν; Ήταν αδύνατον. Τί νά κάνουν όμως; Νά γυρίσουν πίσω; Ασφαλώς όχι! Η αγάπη τους γιά τόν Χριστό δέν τίσ αφήνει νά κάνουν πίσω. **Δέν λογαριάζει ή αγάπη κόπο καί δυσκολίες.** Είναι αποφασισμένες νά προσφέρουν τά μύρα τους στόν Χριστό καί βιάζονται νά φτάσουν κοντά Του.

Δέν φαντάζονταν, βέβαια, ότι θά μπορούσαν νά βροῦν παράμερα τή μεγάλη πέτρα καί άνοιχτό τόν τάφο. Κοιτοῦν μέ άπορία, μέ κάποιο φόβο. Τί έγινε; Μήν ήρθε κανείς νά κλέψει τό σῶμα τοῦ Ίησοῦ; Ήταν τόσο, λοιπόν, τό μίσος τῶν έχθρῶν Του, πού δέν Τόν σεβάστηκαν ούτε νεκρό; Πλησιάζουν στόν τάφο, μπαίνουν μέσα. Μά τί βλέπουν; Ένας **νέος λαμπροφορεμένος μέ λευκή στολή!** Θαμνώθηκαν μόλις Τόν είδαν.

«Μή φοβάστε», λέει εκείνος, «ξέρω ότι ζητάτε τόν Ίησοῦ τόν έσταυρωμένο. Δέν είναι έδῶ. Άναστήθηκε, όπως τό είχε πεί. Νά, δείτε τόν τόπο όπου ήταν θαμμένο τό σῶμα Του. Πάτε γρήγορα νά πείτε στους μαθητές Του ότι άναστήθηκε από τούς νεκρούς καί τούς περιμένει στή Γαλιλαία. Έκει θά Τόν δοῦν».

Φεύγουν από τό μνήμα οί Μυροφόρες. Νιώθουν άκόμη έναν **φόβο** μέσα τους, αλλά καί μία **χαρά!** Ποιός μπορεί νά τήν περιγράψει; Κάποιοι όμως τίσ σταματᾶ. Τίσ χαιρετᾶ: «Χαίρετε!».

Ποιός είναι; **‘Ο άναστημένος Ίησοῦς!** Τώρα ή χαρά τους φτάνει στό άποκορύφωμα! Βλέπουν μπροστά τους ζωντανό τόν αγαπημένο τους Διδάσκαλο! Πέφτουν καί Τόν προσκυνοῦν μέ αγάπη καί μέ δέος.

«Μή φοβάστε!», άκοῦν γλυκιά τή γνώριμη φωνή Του. «Πηγαίνετε νά πείτε τό νέο στους άδερφούς μου, γιά νά έρθουν στή Γαλιλαία, κι εκεί θά μέ δοῦν».

Φτερά στά πόδια τους οί Μυροφόρες! Στόν δρόμο δέν περπατοῦν, τρέχουν, σάν νά πετοῦν, γιά νά ποῦν στους άποστόλους τό μεγάλο νέο, ότι Χριστός άναστήθηκε!

Μέ τή χαρά τῆς Ἀνάστασης

Τί μεγάλη τιμή, παιδιά, γιά τίς Μυροφόρες νά ἐμφανισεῖ πρῶτα σ' αὐτές ὁ ἀναστημένος Χριστός! Ἦτσι θέλησε ὁ Κύριός μας νά τίς βραβεύσει γιά τή μεγάλη τους ἀγάπη· γιατί δέν λογάριασαν κινδύνους καί κόπους, ἀλλά ἔμειναν πιστές καί ἀφοσιωμένες Του μαθήτριες. Γι' αὐτό **τίς ἀξίωσε πρῶτες αὐτές νά Τόν δοῦν ἀναστημένο καί πρῶτες ν' ἀναγγείλουν τό πιά χαρούμενο μήνυμα** πού ἀκούστηκε ποτέ, ὅτι ὁ Χριστός ἀναστήθηκε! Νίκησε τόν θάνατο καί μέ τή νίκη Του αὐτή μᾶς βεβαιώνει ὅτι **Αὐτός εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός.**

Ν' ἀγαπούσαμε τόν Χριστό κι ἐμεῖς, παιδιά, ὅπως οἱ μαθήτριές Του! **Θά ξεχειλίζε ἡ καρδιά μας ἀπό χαρά,** ὅπως τῶν μυροφόρων! Καί θά μπορούσαμε τότε νά σκορποῦμε καί στούς ἄλλους αὐτή τή χαρά, τή χαρά τοῦ Χριστοῦ μας!

**Μύρο στήν καρδιά μου ἀκριβό
ἔχω τήν ἀγάπη στόν Χριστό.
«Χριστός Ἀνέστη» ἀντηχεῖ!
Ὁ Κύριος ἀναστήθηκε
καί χάρισε ζωή!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ:

1. Ἡ ἀναστάσιμη προσευχή καί μέ νεοελληνική ἀπόδοση.
2. Κατασκευές: α) Μυροδοχεῖα β) Πασχαλινό ἀβγό.
3. Ἐγχρωμη εἰκόνα.
4. Ζωγραφιά.
5. Πασχαλινή κάρτα.
6. Ἀκροστιχίδα: «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ».